

Mgr. Dušan Cina - **Životopis**

Osobné údaje a rodinné zázemie:

Dátum narodenia: 18.12.1965

Rodná obec a rodný cirkevný zbor: Šarišská Poruba, filiálka CZ Nemcovce (ŠZS)

Rodičia: Ján Cina a Helena rod. Majerníková, obidvaja zosnulí

Manželka: Ľubica r. Matysová (CZ Kuková), 30 rokov spoločného života

Deti: dospelí synovia - Dušan, Adam, Ján

Duchovný pastier: Tomáš Semko st.

Priebeh štúdia a vzdelávania:

Po absolvovaní základnej školy štúdium na Gymnázium, Konštantínová 2, Prešov/
1980 – 1984, ukončené maturitou

Potom nasledovalo štúdium evanjelickej teológie na Slovenskej evanjelickej
bohosloveckej fakulte v Bratislave/ 1984 – 1989, ukončené ordináciou za
evanjelického farára v Prešove dňa 9. 7. 1989.

Priebeh 30 ročnej služby v ECAV na Slovensku:

- CZ ECAV Sása, CZ ECAV Babiná (HOS)/ 1989 – 1992
- CZ ECAV Kuková (ŠZS)/ 1992 – 1998, 2001 – 2010
- CZ ECAV Hybe, CZ ECAV Banská Boca (LOS)/ 1998 – 2001
- Vedúci Biskupského úradu VD ECAV v Prešove/ 2010 – po súčasnosť

Ďalšia služba počas 30 ročného pôsobenia v ECAV na Slovensku:

Vedúci Modlitebného spoločenstva ŠZS, predseda SPK Združenia evanjelických
duchovných ŠZS, predseda Vnútromisiijného výboru VD a člen Dištriktuálneho
presbyterstva VD, člen seniorálnych presbyterstiev v LOS a ŠZS, člen
Generálneho presbyterstva, konsenior ŠZS, člen Hospodárskeho výboru ECAV.

Jazykové znalosti:

Nemecký a ruský jazyk – základná

Ostatné znalosti:

Práca s počítačom – základná

Vodičský preukaz – skupina B

Mgr. Dušan Cina - **Volebný program**

„Nie nám, ó Hospodine, nie nám, lež menu svojmu daj česť pre svoju milosť a vernosť.“

(Žalm 115, 1)

Tento biblický verš je blízky môjmu srdcu a sprevádza ma počas celej doterajšej služby v Kristovej cirkvi a stále mi pripomína niekoľko dôležitých skutočností:

1/ Pri každej službe v cirkvi musí byť jasné, že Pán Boh je na prvom mieste. My ľudia sme iba Ním povolané a vyvolené nástroje. Hospodinovi patrí všetka česť. A preto aj moja služba nie je pre mňa a podľa mňa, ale musí byť službou podľa Božích plánov a podriadená Božím cieľom.

2/ To čím sme, akí sme, ako dlho sme tu ako cirkev – to nie je z našej sily a pre naše predpoklady. Je to Hospodinovo dielo milosti a vernosti. A je až prekvapujúce, že ten čas milosti a vernosti stále trvá.

V duchu tohto poznania vidím aj smer nášho spoločného napredovania v cirkvi dnešnej doby. Ako spoločenstva, ktoré spája spoločné vyznanie viery o Božej nezaslúženej milosti a vernosti preukázanej v Pánovi Ježišovi Kristovi.

Ako spoločenstva, ktoré nestavia do popredia svoje zásluhy a hodnoty, ale naopak všetkými svojimi prejavmi: oslavou Boha v chrámových zhromaždeniach, postojmi a službou v každodenných zápasoch života, snaží sa vzdávať česť Bohu ako výraz svojej vďačnosti a úcty. Ako spoločenstva, ktoré aj dnes jasne rozpoznáva prejavy a stopy Božej milosti, milosrdenstva a nikdy nekončiacej Božej vernosti.

Potom služba Pánu Bohu a jeho veciam je radostnou a posilňujúcou. Ťažkou sa stáva až vtedy, keď je už iba o nás ľuďoch, o našich výkonoch, o našej sláve.

V snahe o budovanie takéhoto spoločenstva sa chcem predovšetkým venovať našim cirkevným zborom. V jestvujúcich cirkevných zboroch máme stále veľký kapitál. A nehovorím o peniazoch a majetku, ale o človeku, o ľuďoch, pretože Pánovi Cirkvi - Ježišovi Kristovi ide predovšetkým o konkrétneho človeka. ON hľadá, miluje a stará sa o konkrétneho človeka. ON povoláva, vystrojuje a vysiela do služby evanjelia opäť konkrétneho človeka. Vďaka Božej vernosti a starostlivosti máme v našich cirkevných zboroch ešte stále mnoho obetavých, obdarovaných a horlivých ľudí. Práve v zborovom prostredí sa nám rodia a do cirkvi krstom svätým pribúdajú noví členovia, nová budúcnosť a potenciál cirkvi.

Som presvedčený, že to je náš najväčší kapitál a misijný potenciál. Iný nemáme. Preto vidím potrebu venovať sa oživovaniu, stabilizácii a rastu našich evanjelických cirkevných zborov a to vo všetkých regiónoch a seniorátoch bez rozdielu, ako reálny predpoklad a potenciál ďalšieho misijného pôsobenie v danom prostredí.

Za dôležité tiež pokladám vytipovanie a zriaďovanie strategických misijných centier v lokalitách, ktoré viac menej pastorálne stále ignorujeme, ako sú napríklad sídliská či rozrastajúca sa satelitná rodinná zástavba v okolí väčších miest.

Veľkou výzvou dnešnej doby je zriaďovanie nových centier evanjelickej diakonie so zameraním na službu predovšetkým starým a odkázaným ľuďom.

Predpokladom však, aby sa vízie a programy stali pozhnanou skutočnosťou, je viac kontaktov a rozhovorov medzi nami, pracovných aj priateľských stretnutí, vzájomného povzbudzovania, vzdelávania a spoločných modlitebných stíšení.

Prajem si, aby sme v celej našej Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku mohli opäť prežívať úprimnú a občerstvujúcu radosť z našej viery a vedeli si byť navzájom posilnením.

Tak nám Pán Boh pomáhaj!

Životopis Katarína Hudáková

Rodičia: Doc. ThDr. Daniel Veselý, ThMgr. Ľudmila Veselá, rod. Plesníková

Narodená: 10.8.1967 Žilina

Pokrstená: 20.8.1967 Rajec Vladimírom Marenčiakom

Konfirmovaná: 10.5. 1981 Danielom Veselým vo Švábovciach

ZŠ: 1973 – 1981 Švábovce

Gymnázium: 1981 – 1985 Poprad

SEBF: 1985 -1990 Bratislava 2 semestre štúdia ev. teológie 1988/89 Münster / Nemecko

Ordinácia: 15.7. 1990 Poprad – Matejovce biskupom VD ECAV Dr. Júliusom Filom st.

Pôsobenie: 1990 - Liptovský Ondrej

2002 – zvolená za zborovú farárku v Liptovskom Ondreji

Farárska skúška: 16.1. 1995 Bratislava

Sobáš: 10.8.1989 Švábovce

Manžel: MUDr. Ivan Hudák, lekár – hygienik

Deti: Ján, trhový analytik

Daniel, geoinformatik

Michal, lesník

Ivan, študent Karlovej univerzity v Prahe

Funkcie: 2006 – 2018 Seniorka LOS ECAV, 2019 – doteraz konseniorka LOS ECAV,
zástupca biskupa VD ECAV, členka Vieroučného výboru ECAV, Výboru misie ECAV,
členka Generálneho súdu, zodpovedná za školenia kaplánov ECAV,
predseda poroty Biblickej olympiády, členka Redakčnej rady EPST, členka Výboru
Spolku Martina Rázusa, zástupca ECAV v pracovnej skupine Spoločenstva
evanjelických cirkví Európy

Cudzí jazyky: nemecký jazyk – aktívne

ruský jazyk

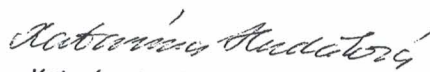
„Ale Ježiš ich povolal k sebe a povedal im: Viete, že tí, čo sú pokladaní za vládarov národov, panujú nad nimi, ich mocnári vykonávajú svoju moc nad nimi. Medzi vami to však tak nebude; ale kto by sa medzi vami chcel stať veľkým, bude vaším služobníkom. A kto by chcel byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal život ako výkupné za mnohých.“ Mk 10,42-46

Vážení členovia kandidačnej porady,
milí bratia a sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

S veľkou pokorou pred Pánom aj pred ľuďmi píšem tieto riadky. A to po naliehaní a oslovení niektorých z vás, predkladám aj prosím, aby ste zvážili a posúdili moju osobu. Ak je to predsa Božou vôľou a túžbou Pánovej i našej cirkvi, som ochotná vziať na seba neľahké bremeno tejto služby alebo iné bremeno – bremeno odmietnutia.

Mojou túžbou je, aby v cirkvi bolo na prvom mieste Božie slovo, aby sa pestovalo bratsko-sesterské spoločenstvo, v ktorom bude vládnuť predovšetkým láska, poriadok, vzájomná úcta a spravodlivosť. Pretože úlohou cirkvi je misia a tá sa koná slovom Božím a vzájomnou láskou. Odmietam politikárčenie a delenie na strany. Chcem hľadať a podporovať a presadzovať to, čo prospeje cirkvi, jej budovaniu a službe domácim viery, ale aj hľadaniu stratených, ktorí stoja mimo nej. A to všetko s využitím rozličných darov, ktoré Pán Ježiš skrze Ducha Svätého dal členom cirkvi – tak duchovným ako aj ⁱⁿordinovaným.

On, náš Pán Ježiš Kristus nech je Prvý a oslávený a my nech sme Jeho služobníci podľa príkladu, ktorý nám dal. Jemu česť a sláva na veky vekov!

Katarína Hudáková

Životopis

Adresa : Mgr. Peter Mihoč, Hermanovce nad Topľou 53, 094 34 Bystré

Dátum a miesto narodenia : 26. 12. 1978, Vranov nad Topľou

Rodinné zázemie : Vyrastal som v evanjelickej rodine (zosnulého otca Jána Mihoča, matky Emílie Mihočovej ako najmladší zo štyroch detí) najskôr uprostred života CZ ECAV Hanušovce nad Topľou, neskôr v CZ ECAV Bystré. Bohatý duchovný život týchto cirkevných zborov ma vnútorne formoval vo vzťahu ku Kristovi.

Manželka: Emília Mihočová rod. Kmecová (sobáš 2003) – evanjelická farárka, vedúca redakcie mesačníka Evanjelický Východ a redaktorka týždenníka Evanjelický posol spod Tatier

Deti : Nina Mihočová (13), Petra Mihočová (10), Jakub Mihoč (9) – žiaci Evanjelickej spojenej školy v Prešove

Vzdelanie : - základné, ZŠ Hermanovce a ZŠ Bystré (1985 – 1993)
- stredné: Gymnázium Jána Adama Raymana, Prešov (1993 – 1997)
- vysokoškolské: Evanjelická teológia (1997 – 2002)
- evanjelická teológia (1997 – 2002)

Služba v cirkvi :

- ordinovaný v CZ ECAV Necpaly (2002)
- zamestnávateľ: GBÚ ECAV na Slovensku (od roku 2002)
- CZ ECAV Bardejov – kaplán (2002 – 2004)
- CZ ECAV Liptovský Hrádok – Dovalovo: zborový farár (2004 – 2009), predseda VMV Liptovsko-oravského seniorátu
- Východný dištrikt ECAV na Slovensku: tajomník biskupa VD ECAV (od 2009 po súčasnosť)

Ďalšia služba v cirkvi :

- Člen Vieroučného výboru ECAV
- Člen vnútromisijného výboru ECAV a vnútromisijného výboru VD ECAV
- Člen dištriktuálneho presbyterstva VD ECAV a delegát konventu VD
- Podpredseda Združenia evanjelických duchovných
- Predseda OZ Rodinné spoločenstvo ECAV
- Člen správnej rady Generálnej podporovne ECAV a komisie Pfarrer Hilfe (Fond na opravu fár)
- Predseda neinvestičného fondu Ekvogym (ESS Prešov)
- Organizátor evanjelizačných večerov Pre Teba / Prochrist SK – Sliezske
- Člen celoslovenskej komisie Biblickej olympiády
- Člen komisie pre tvorbu a implementáciu EIS ECAV
- správca štatistického portálu ECAV Maurít
- Člen redakčnej rady časopisu eVýchod

Znalosti : anglický jazyk – aktívne, nemecký jazyk – aktívne
práca s počítačom – Microsoft Office, grafika - Adobe systém (Indesign, Photoshop, Illustrator), administrácia web stránok (Wordpress, Joomla)

Zájmy : teológia Novej zmluvy, čítanie kníh, športové aktivity (florball, tenis), spev, kresťanské divadlo

Vodičský preukaz : skupina B

V Prešove, 28. septembra 2019

Podpis : Mgr. Peter Mihoč

Peter prehovoril k Ježišovi: Pane, dobre je nám tu. Ak chceš, urobim tu tri stánky: jeden Tebe, jeden Mojžišovi, jeden Eliášovi. Keď on ešte hovoril, ajhľa, jasný oblak ich zastrel a z oblaku ozval sa hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo; Jeho poslúchajte. Keď to učeníci počuli, padli na tvár a náramne sa báli. Ježiš pristúpia k nim, dotkol sa ich a riekol: Vstaňte a nebojte sa! A keď pozdvihli oči, nevideli nikoho, len samého Ježiša. Mt 17,4-9

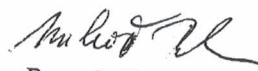
„Pane dobre je nám tu,“ tak zneli slová učeníka Petra na Hore premenenia. Slová, ktoré sú pre nás otázkou i výzvou k zamysleniu sa nad sebou, aj nad životom cirkvi. Môžeme aj my dnes uprostred spoločenstva cirkvi vyznať: Pane, dobre je nám tu? Myslíme uprostred rôznych zápasov viac na to Božie, alebo medzi nami rezonuje viac to ľudské? Sme tu my pre cirkev, alebo je tu cirkev pre náš prospech? Táto otázka ma vnútorne zamestnáva pri pohľade na dnešnú situáciu ECAV, ktorú charakterizuje silná polarizácia, názorová roztrieštenosť, rozbitá dôvera a nalomené medziľudské vzťahy. Sami cítime, že prechádzame zložitým obdobím, kde pod vplyvom rozličných postojov je nám vzdialené Petrovo vyznanie: „Pane, dobre je nám tu.“ Z tohto pohľadu je ťažké vytvoriť podrobnú predstavu programu, nakoľko jej realizácia je závislá nielen od jednotlivca, ale od schopnosti celého spoločenstva cirkvi hľadať hodnoty jednoty, čistoty, vzájomnej služby. Chceme nás preto motivovať k premýšľaniu, kedy nám v cirkvi bude lepšie a možno aj dobre.

V cirkvi nám bude dobre, keď:

1. *budeme viac myslieť a vidieť veci Božími očami ako našimi ľudskými.* Keď si pred seba budeme viac klásť Krista ako vlastné záujmy. Platí to pre všetkých duchovných aj laických pracovníkov. Nechávať sa Kristom vyvádzať na miesta, kde sa pred nami premieňa a sprítomňuje, kde cítime Jeho blízkosť a kde aj nás premieňa svojim svetlom – to vnímam ako prvoradú úlohu biskupa cirkvi. K týmto stretnutiam s Kristom chcem pozývať duchovných aj laických pracovníkov. Vytvárať priestor, kde sa dokážeme nanovo ubezpečovať a upevňovať vo viere hlasom, ktorý prichádza spoza horizontu večnosti: „Toto je môj milovaný Syn, Jeho poslúchajte.“ Dnešný individualistický svet potrebuje priestor spoločenstva, v ktorom znie slovo usmernenia a vyjavenia hodnôt, ktoré dávajú životu zmysel. Som presvedčený, že takéto stretnutia potrebujeme aj ako duchovní (pastorálne konferencie, vzdelávanie, dni ticha, stretnutia farárskych rodín, atď.) aj ako laickí spolupracovníci, či členovia cirkevných zborov. Som vďačný, že mnohé aktivity sa dejú na pôde cirkevných zborov a seniorátov. Úlohu dištriktu vnímam v organizovaní a príprave väčších podujatí, ktorých zmyslom je povzbudenie a radosť zo širšieho spoločenstva cirkvi. Určite mojou úprimnou snahou bude nadviazať na rozbehnutú tradíciu organizovania všetkých dištriktuálnych, misijných aktivít, ktorých cieľom je stretať sa s Kristom a vidieť Jeho tvár. Keď sa pýtame, kedy nám v cirkvi bude dobre, tak zmenu neprinesie očakávanie, že sa niekto zmení, že sa zmení situácia. Zmena nastane, keď sa v cirkvi budeme snažiť nevidieť nikoho iného (ani seba), len Krista. Keď takto naučíme hľadiť aj novú generáciu našich detí a dospievajúcich (rozvoj evanjelických škôl na pôde dištriktu, vydávanie materiálov pre deti a mládež, vzdelávanie vedúcich rôznych misijných aktivít), mám nádej, že ako cirkev budeme napredovať aj v budúcnosti.
2. *budeme hľadať nie na vlastnú, ale Kristovu spravodlivosť.* Na Hore premenenia učeníci stretli okrem Krista aj Mojžiša a Eliáša ako zástupcov Božieho konania uprostred Božieho ľudu. Obaja potvrdili správnosť Kristovej cesty ako naplnenia Božieho zákona

aj prorockých očakávaní. Žiť vo vzťahoch z Kristovej spravodlivosti, žiť v bázni pred Svätým, hľadať cestu nie vlastnej spravodlivosti, ale cestu, cez ktorú sa cirkev buduje v živý organizmus. Veľa bolesti a zranení, táborovitosť, ktorú dnes zažívame, vzišla z hľadania vlastnej spravodlivosti, vlastnej pravdy, bez ochoty vidieť problémy očami iných. Prajem si, aby sme pochopili, že ovocie Ducha ako čestnosť, zhovievavosť, pokoj, láskavosť, dobrotu, vernosť, miernosť, sebaovládanie – sa rodili z hľadania Kristovej spravodlivosti a Jeho kráľovstva. Toto ovocie Ducha potrebujeme pre revitalizáciu vzťahov medzi duchovnými, aj uprostred života cirkevných zborov. Aby sa svetlo v cirkvi nestalo tmou a tma svetlom.

3. keď v cirkvi pochopíme, že tu nie sme sami pre seba. Pobyt na Hore premenenia sa ukončil Kristovým pozvaním zísť dolu a kráčať cestou poslušnosti vyjavenému slovu v obetavej službe. Vyznanie – „Pane, dobre je nám tu“, nie je konečnou stanicou na ceste s Kristom. Cirkev nie je na svete preto, aby sa len stretala okolo vyjaveného slova, zažívala spoločenstvo všetkých generácií, aby jej bolo dobre. Cirkev je tu preto, aby sa skláňala k obetavej službe k tým, ktorí sú odkázaní na pomoc zvonku a takto uchopila svoje poslanie v tomto svete. Z tohto hľadiska vnímam diakoniu ako kľúčový program, ktorého zmyslom je konkrétna pomoc núdznym. Ak chceme ako cirkev rásť, bez všímavých očí, bez milosrdenstva, bez obetí to nepôjde. Mám nádej, že s Božím požehnaním a vedením sa podarí zrealizovať projekt Diakonického domova Elim v priestoroch budovy na Baštovej ulici v Prešove, kde budú môcť nájsť duchovný domov všetci, ktorí sú odkázaní na pomoc ľudských rúk. V cirkvi však chýba aj služba sociálne odkázaným rodinám, vdovám, sirotám, rozvedeným atď.
- Veľkou výzvou pre nové vedenie dištriktu a generálnej cirkvi bude aj nový pripravovaný zákon o financovaní cirkvi. Aj tu bude potrebné prehodnotiť mieru obetavosti a ochoty podporovať život cirkvi. Nebude to jednoduché, ale mám nádej, že aj v tomto ohľade Božia moc bude otvárať dvere srdca, aby sme zverenému dedičstvu cirkvi (duchovné aj materiálne) dokázali rozvíjať vo všetkých smeroch.
- V závere biblického textu sa píše: „... a keď pozdvihli oči, nevideli nikoho, len samého Ježiša.“ Toto je Boží recept, z ktorého sa aj v dnešnej cirkvi dokáže rodiť vyznanie: „Pane, dobre je nám tu.“ Prajem si, aby sme tento stav mohli okúšať aj v dnešných časoch, aby naše spoločenstvo bolo prítomné pre okolitý svet. Nie pre naše aktivity a kvality, ale pre prítomnosť Toho, ktorý sa stal zreteľným večným hlasom v tomto pomínavom svete – pre Krista. Služme Mu s bážňou a poslušnosťou, s láskou a obetavosťou, aby sme aj dnes mohli uprostred cirkvi vyznávať: „Pane, dobre, je nám tu.“

Peter Mihoč